

KONKLÚZIÓK

A REINKARNÁCIÓ

Hitvédelmi Teaház II/2.

1. A karmába és a lélekvándorlásba vetett hit köztudottan a távol-keleti misztika része, amelyet azonban a mai nyugati köztudat egészen máshogy értelmez.
2. A karma és a reinkarnáció a **hindu háttérű vallások sajátos tanítása**. Arra igyekszik választ adni, hogy miért eltérő és sokszor igazságtalan az emberek sorsa. Maga a **karma** személytelen, mechanikus világtörvény, amely a lények tetteit megjegyzi, és megjutalmazza vagy megtorolja, de mindenképpen új testi létbe taszítja őket. A **létforgatagban** (szamszára) az újra testetöltések során az előző élet meghatározza a jelenlegit, a jelenlegi a következőt. A hindu háttérű vallások célja az ebből a létforgatagból való **szabadulás**.
3. A közhiedelemmel ellentétben a reinkarnáció-elmélet **nem örök, változatlan tan**. A legrégebbi hindu szent iratokban, a Védákban (i.e. 15-10) például még nem szerepelt, és kialakulása után is jelentős változásokon ment keresztül.
4. A tan **nem is egyetemes felismerés**. Része a legfőbb indiai vallásoknak (hinduizmus, buddhizmus, dzsainizmus), a hinduizmust más vallásokkal ötvöző vallásoknak (pl. ókori manicheizmus, középkori szikh vallás), és a nyugati misztikus-ezoterikus irányzatoknak (pl. gnószticizmus, hermetizmus, rózsakeresztesség, teozófia-antropozófia, New Age, modern Wicca). Ugyanakkor sohasem volt része a törzsi vallásoknak, az ausztráliai, afrikai és amerikai kontinens, illetve a mediterrán térség és a Közel-Kelet önálló vallásainak, így a kereszténységnek sem.
5. Alapvető különbségek vannak a bibliai és a hindu istenkép (teizmus vagy pan(en)teizmus?), világkép (semmitől teremtés vagy ciklikus emanáció?), emberkép (egy élet vagy sok élet?), büntan (a bűnből fakadó vétkek vagy világtörvény?) és üdvtan (kegyelem vagy karma?) között. Ezek **semmiképpen sem egyeztethetők össze**. Csupán egyesek félreértenek és magyaráznak egyes igehelyeket. Nincs bizonyíték arra sem, hogy a Bibliát átírták volna.
6. A bizonyítéknak tartott, ún. spontán visszaemlékezés nagyon ritka. Az esetek döntő többségében pszichológiai jelenségről van szó (pl. déjà vu), vagy kulturális jelenség (olyanok között fordul elő, akik eleve hisznek a lélekvándorlásban). A hipnotikus regresszió során készült beszámolókat óvatosan kell kezelni, mivel a hipnózis természetellenes transzállapot, a működése nem tisztázott, így nem megbízható információforrás. Ezek a tapasztalatok egyébként **sincsenek összhangban a tan eredeti indiai változataival, legfeljebb népszerű nyugati értelmezéseivel**.